

พระราชบัญญัติ การจ้างเรือและบริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. 2537

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2537

เป็นปีที่ 49 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจ้างเรือและบริมสิทธิทางทะเล จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติ การจ้างเรือและบริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. 2537

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว มิให้นำมาตรา 36 และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช 2481 มาใช้บังคับแก่เรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

เรือ หมายความว่า เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปที่เดินด้วยเครื่องจักรกลไม่ว่าจะใช้กำลังอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และเป็นเรือที่มีลักษณะสำหรับใช้ในทะเลตามกฎข้อบังคับการตรวจเรือที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

นายเรือ หมายความว่า ผู้ควบคุมเรือ

คนประจำเรือ หมายความว่า คนที่มีหน้าที่ทำการประจำอยู่ในเรือ

ลูกเรือ หมายความว่า คนประจำเรือนอกจากนายเรือ

น้ำมัน หมายความว่า น้ำมันดิบ น้ำมันเตา น้ำมันดีเซลหนัก หรือน้ำมันหล่อลื่นซึ่งเป็นน้ำมันแร่จำพวก

ไฮโดรคาร์บอนที่ไม่สลายตัวโดยง่ายและให้หมายความรวมถึงน้ำมันอื่น ๆ ที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

นายทะเบียนเรือ หมายความว่า นายทะเบียนเรือหรือผู้รักษาการแทนนายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือกำหนดการอื่นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1
การจำนองเรือ

ส่วนที่ 1
บททั่วไป

มาตรา 6 ห้ามมิให้จำนำเรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้การกระทำที่ฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้ย่อมเป็นโมฆะ

มาตรา 7 การจำนองเรือให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้
บทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ใช้บังคับแก่การจำนองเรือตามพระราชบัญญัตินี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ
บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 8 สัญญาจำนองเรือให้ระบุมูลหนี้และจำนวนหนี้ที่จำนองเรือนั้นไว้เป็นประกัน
จำนวนหนี้ตามวรรคหนึ่ง จะระบุจำนวนเงินแน่นอนตรงตัวหรือจำนวนเงินขั้นสูงสุดที่ได้เอาเรือนั้นตราไว้เป็นประกันก็ได้
และจะเป็นเงินไทยหรือเงินต่างประเทศก็ได้

มาตรา 9 จำนองเรือให้ครอบไปถึงเครื่องอุปกรณ์ประจำเรือ และสิ่งของอื่น ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีไว้ประจำเรือ ไม่
ว่าสิ่งดังกล่าวจะได้อยู่แล้วในเวลาที่จดทะเบียนจำนองหรือมีขึ้นในภายหลังก็ตาม ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้จำนองกับผู้รับจำนองจะตกลงกัน
เป็นอย่างอื่นโดยระบุข้อตกลงนั้นไว้ในสัญญาจำนอง

มาตรา 10 ถ้าเรือที่จำนองสูญหายหรือเสียหาย ให้จำนองครอบไปถึงสิทธิเรียกร้องดังต่อไปนี้

- (1) ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการกระทำละเมิดที่เป็นเหตุให้เรือนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบไปถึง สูญหายหรือเสียหาย
- (2) ค่าเฉลี่ยความเสียหายทั่วไปที่เจ้าของเรือมีสิทธิได้รับเพื่อการสูญหายหรือเสียหายของเรือนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบไปถึง ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
- (3) ค่าสินไหมทดแทนที่เจ้าของเรือมีสิทธิได้รับเพื่อการสูญหายหรือเสียหายของเรือนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบไปถึงอันเนื่องมาจากการใช้เรือนั้นทำการช่วยเหลือผู้ภัย
- (4) ค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยเพื่อการสูญหายหรือเสียหายของเรือนั้นหรือสิ่งของที่สิทธิจำนองเรือครอบไปถึง

เมื่อเกิดสิทธิเรียกร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้จำนองแจ้งให้ผู้รับจำนองทราบโดยพลัน
ห้ามมิให้ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องซึ่งได้รู้ถึงการจำนองชำระหนี้แก่เจ้าของเรือ นั้น เว้นแต่จะได้บอกกล่าวการชำระหนี้เป็น
หนังสือไปยังผู้รับจำนองและผู้รับจำนองไม่คัดค้านการชำระหนี้เป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าว

มีฉะนั้นลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบต่อผู้รับจ้าง

ส่วนที่ 2

การทำสัญญาและจดทะเบียนจ้างเรือ

มาตรา 11 สัญญาจ้างเรือไทยต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 12 การจดทะเบียนจ้างเรือไทยให้จดทะเบียนที่ทำการนายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้น โดยให้นายทะเบียนเรือเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียน และให้จดไว้ในสมุดทะเบียนและหมายเหตุไว้ในใบทะเบียน

ในกรณีที่เจ้าของเรือไทยประสงค์จะจดทะเบียนจ้างเรือของคนที่ทำกรนายทะเบียนเรืออื่น นอกจากที่ทำการนายทะเบียนเรือตามวรรคหนึ่งหรือที่สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทยให้นายทะเบียนเรืออื่นนั้นหรือเจ้าหน้าที่ประจำสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทย แล้วแต่กรณีเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่รับจดทะเบียน โดยหมายเหตุไว้ในใบทะเบียนแล้วส่งสำเนาให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้นโดยด่วน เมื่อได้รับสำเนาเช่นนั้นแล้วให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือจดข้อความนั้นไว้ในสมุดทะเบียน

ให้นายทะเบียนเรือ และเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนจ้างเรือตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 13 ในกรณีที่ประสงค์จะจดทะเบียนจ้างเรือไทยในขณะที่เรือลำนั้นไม่อยู่ในประเทศไทยหรือไม่อยู่ในประเทศซึ่งเป็นที่ตั้งของสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทยที่จะทำการจดทะเบียน เจ้าของเรืออาจขอให้นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้นออกใบแทนใบทะเบียนเรือไทยสำหรับนำไปกับเรือระหว่างเวลาที่นำใบทะเบียนเรือไทยมาจดทะเบียนตาม มาตรา 12

การออกใบแทนใบทะเบียนเรือไทยตามวรรคหนึ่ง ให้หมายเหตุไว้ในใบแทนดังกล่าวด้วยว่าใช้แทนใบทะเบียนเรือไทยในระหว่างการดำเนินการเพื่อจดทะเบียนจ้างเรือดังกล่าวเท่านั้น แต่ให้มีอายุใช้ได้ไม่เกินหกสิบวัน

ใบแทนใบทะเบียนเรือไทยตามมาตรานี้ให้มีผลเสมือนเป็นใบทะเบียนเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

มาตรา 14 บุคคลใดเมื่อได้เสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว จะขอตรวจดูทะเบียนจ้างเรือเดินทะเลและเอกสารเกี่ยวกับการจ้างที่นายทะเบียนเรือประจำเมืองทำขึ้นทะเบียนของเรือนั้นเก็บรักษาไว้หรือจะขอให้คัดสำเนาทะเบียนจ้างเรือเดินทะเลหรือเอกสารดังกล่าวพร้อมด้วยคำรับรองว่าถูกต้องก็ได้

ส่วนที่ 3

ผลของการจ้างและการบังคับจ้าง

มาตรา 15 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 24 ผู้รับจ้างทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จากเรือที่จ้างก่อนเข้าหนี้บุริมสิทธิ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเจ้าหน้ออื่น ๆ ของเจ้าของเรือนั้น

มาตรา 16 ผู้รับจ้างอาจฟ้องคดีต่อศาลขอให้บังคับจ้างองได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ และผู้รับจ้างองได้ส่งคำบอกกล่าวเป็นหนังสือไปยังลูกหนี้ให้จัดการชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรที่กำหนดให้ในคำบอกกล่าวนั้น แล้ว แต่ลูกหนี้มิได้จัดการชำระหนี้ภายในเวลาที่กำหนดนั้น

(2) เมื่อเรือที่จ้างองหรือสิ่งของทีสิทธิจ้างองเรือครอบไปถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดสูญหายหรือเสียหาย เป็นเหตุให้ไม่เพียงพอที่จะเป็นประกันการชำระหนี้เว้นแต่เมื่อเหตุนั้นมีได้เป็นเพราะความผิดของผู้จ้างอง และผู้จ้างองได้เสนอจะจ้างองเรือลำอื่นหรือทรัพย์สินอื่นแทนหรือเพิ่มเติมให้มีราคาเพียงพอ หรือเสนอจะรับซ่อมแซมแก้ไขความเสียหายนั้น หรือจัดหามาแทนซึ่งสิ่งที่สูญหายไปในั้นภายในเวลาอันสมควร

(3) ผู้จ้างองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขในสัญญาจ้างอง ซึ่งตามสัญญาจ้างองผู้รับจ้างองอาจบังคับจ้างองได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า

มาตรา 17 ในการฟ้องคดีบังคับจ้างอง ผู้รับจ้างองอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้

(1) ผู้จ้างองนำเรือออกขายตามเงื่อนไขและภายในเวลาที่ศาลกำหนด

(2) ผู้รับจ้างองนำเรือออกขายตามเงื่อนไขและภายในเวลาที่ศาลกำหนด หรือ

(3) ยึดเรือที่จ้างองออกขายทอดตลาด

ทั้งนี้ ศาลจะมีคำสั่งให้ดำเนินการตาม (1) หรือ (2) ต่อเมื่อผู้รับจ้างองแสดงให้เห็นที่พอใจต่อศาลว่าการดำเนินการโดยวิธีดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่มีส่วนได้เสียมากกว่าการดำเนินการ โดยวิธีตาม (3)

มาตรา 18 นอกจากการบังคับจ้างองตามมาตรา 17 แล้วผู้รับจ้างองจะฟ้องคดีเรียกเอาเรือจ้างองหลุดก็ได้ ภายในบังคับแห่งเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

(2) ผู้จ้างองไม่ได้แสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลว่าราคาเรือนั้นมากกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจ้างอง

(3) ไม่มีกิจการจ้างองรายอื่น และ

(4) ไม่มีเจ้าหน้อซึ่งมีบุริมสิทธิทางทะเลร้องขอรับชำระหนี้ตามบุริมสิทธิทางทะเล

มาตรา 19 ถ้าเอาเรือที่จ้างองออกขายหรือขายทอดตลาดแล้วได้เงินจำนวนสุทธิน้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจ้างอง หรือถ้าเอาเรือจ้างองหลุดและเรือนั้นมีราคาน้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้างชำระแก่ผู้รับจ้างองเงินยังขาดจำนวนอยู่เท่าใดให้ถือเป็นหนี้สามัญซึ่งผู้รับจ้างองอาจเรียกร้องจากลูกหนี้ได้ แต่ถ้าผู้จ้างอง ไม่ได้เป็นลูกหนี้จะเรียกร้องจากผู้จ้างองไม่ได้

มาตรา 20 คำฟ้องเกี่ยวกับการจ้างองเรือตามพระราชบัญญัตินี้ให้เสนอต่อศาลดังต่อไปนี้คือ

(1) ถ้าเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ทำการกักเรือไว้แล้วตามกฎหมายว่าด้วยการกักเรือให้เสนอต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีตามกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ

(2) ในกรณีที่ไม่ได้มีการกักเรือตาม (1) ให้เสนอต่อศาลแพ่ง

มาตรา 21 สัญญาซึ่งเจ้าของเรือที่มีธงเรือไทยเอาเรือของตนตราไว้แก่บุคคลอื่นเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ ให้ถือว่าเป็นการจำนองที่อาจบังคับได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) สัญญานั้นได้ทำขึ้นโดยมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายแห่งประเทศที่เรือนั้นได้จดทะเบียนไว้
- (2) ได้มีการจดทะเบียนสัญญาดังกล่าวไว้ในทะเบียนซึ่งอนุญาตให้บุคคลทั่วไปตรวจสอบได้ ณ ที่ทำการของรัฐที่มีหน้าที่รับจดทะเบียนสัญญาเช่นนั้น และ
- (3) เป็นกรณีที่โจทก์อาจเสนอคำฟ้องต่อศาลได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กฎหมายว่าด้วยการกักเรือ หรือกฎหมายอื่น

หมวด 2

บุริมสิทธิทางทะเล

มาตรา 22 ผู้ใดมีสิทธิเรียกร้องที่เกี่ยวข้องกับเรือลำหนึ่งลำใดและมูลแห่งสิทธิเรียกร้องนั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ผู้นั้นย่อมมีบุริมสิทธิทางทะเลเหนือเรือลำนั้น

- (1) สิทธิเรียกร้องอันเกิดจากการทำงานในฐานะนายเรือ ลูกเรือหรือคนประจำเรือของเรือลำนั้น
- (2) สิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการเสียชีวิตหรือบาดเจ็บของบุคคลใด ๆ ที่เกิดจากการดำเนินงานของเรือลำนั้น
- (3) สิทธิเรียกร้องเอาค่าตอบแทนในการช่วยเหลือกู้ภัยเรือลำนั้น
- (4) สิทธิเรียกร้องในมูลละเมิดที่เกิดจากการดำเนินงานของเรือลำนั้น แต่ไม่รวมถึงสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการสูญหายหรือเสียหายของสินค้าและสิ่งของของผู้โดยสารที่อยู่ในเรือลำนั้น

สิทธิเรียกร้องตาม (2) หรือ (4) ที่เกิดจากมลพิษน้ำมันวัตถุกำมันตรังสี กัมมันตภาพรังสีและวัตถุนิวเคลียร์ ไม่ก่อให้เกิดบุริมสิทธิทางทะเลเหนือเรือลำนั้น

มาตรา 23 ให้เจ้าหนี้บุริมสิทธิทางทะเลมีสิทธิได้รับชำระหนี้อันค้างชำระแก่ตนจากเรือที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งบุริมสิทธิทางทะเล ก่อนเจ้าหนี้อื่น ๆ ทั้งนี้ ไม่ว่าลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องจะเป็นเจ้าของเรือหรือไม่ก็ตาม

มาตรา 24 บุริมสิทธิทางทะเลตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีผลใช้ได้โดยไม่ต้องจดทะเบียน และให้ได้ผลก่อนสิทธิจำนองตามพระราชบัญญัตินี้รวมทั้งบุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในกรณีที่มีบุริมสิทธิทางทะเลหลายรายแย้งกัน ให้บุริมสิทธิทางทะเลเหล่านั้น ได้ผลก่อนหลังตามที่เรียงลำดับไว้ในมาตรา 22 เว้นแต่บุริมสิทธิทางทะเลในมูลค่าตอบแทน การช่วยเหลือกู้ภัยให้ได้ผลก่อนบุริมสิทธิทางทะเลอื่น ๆ เหนือเรือที่มีอยู่แล้วก่อนเริ่มปฏิบัติการช่วยเหลือกู้ภัยนั้น

ในกรณีที่บุคคลหลายคนมีบุริมสิทธิทางทะเลในลำดับเดียวกันให้บุคคลเหล่านั้นได้รับชำระหนี้ตามอัตราส่วนแห่งจำนวนเงินที่ตนเป็นเจ้าของหนี้

ในกรณีที่บุริมสิทธิทางทะเลในมูลค่าตอบแทนการช่วยเหลือกู้ภัยเกิดขึ้นหลายครั้ง ให้บุริมสิทธิทางทะเลที่เกิดขึ้นครั้ง
หลังสุดได้ผลก่อนตามลำดับ ทั้งนี้ ให้ถือว่าบุริมสิทธิทางทะเลในมูลค่าตอบแทนการช่วยเหลือกู้ภัยได้เกิดขึ้นในวันที่ปฏิบัติการ
ช่วยเหลือกู้ภัยได้เสร็จสิ้นลง

มาตรา 25 ในการบังคับตามบุริมสิทธิทางทะเล ให้นำเงินที่ได้จากการขายเรือชำระค่าฤชาธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการกัก
หรือยึดและขายเรือค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเรือนับแต่เวลาที่ได้อึดหรือยึดเรือ นั้น ค่าใช้จ่ายในการส่งตัวคนประจำเรือกลับถิ่นฐาน
และค่าใช้จ่ายในการจัดสรรเงินจำนวนดังกล่าวตามลำดับเสียก่อนแล้วจึงจ่ายเงินส่วนที่เหลือให้แก่เจ้าหนี้อุ้มสิทธิทางทะเล

มาตรา 26 ในกรณีที่มีการ โอนสิทธิเรียกร้องซึ่งมูลแห่งสิทธิเรียกร้องนั้น มีลักษณะตามมาตรา 22 ให้ผู้รับ โอนสิทธิเรียกร้อง
ดังกล่าวมีบุริมสิทธิทางทะเลเช่นเดียวกับผู้โอน

มาตรา 27 ในกรณีที่มิบุริมสิทธิทางทะเลเหนือเรือลำใดเกิดขึ้นแล้วการทำนิติกรรม โอนกรรมสิทธิ์เรือลำนั้นให้แก่บุคคลใด
ๆ ต่อไปไม่ทำให้บุริมสิทธิทางทะเลที่เกิดขึ้นแล้วนั้นระงับสิ้น ไปเว้นแต่กรณีที่ผู้รับ โอน ได้ดำเนินการแจ้งให้เจ้าหนี้อุ้มสิทธิทาง
ทะเลยื่นข้อเรียกร้องของตนไปยังผู้รับ โอนภายในเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่แจ้ง แต่เจ้าหนี้อุ้มสิทธิทาง
ทะเลไม่ได้ยื่นข้อเรียกร้องของตนไปยังผู้รับ โอนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้บุริมสิทธิทางทะเลเป็นอันระงับสิ้นไป

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันและปิดประกาศไว้ดังนี้

(1) กรณีที่รับโอนกรรมสิทธิ์เรือไทย ให้ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่มีจำหน่ายในท้องถิ่นที่เมืองท่า
ขึ้นทะเบียนของเรือ นั้นตั้งอยู่อย่างน้อยหนึ่งฉบับกับหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาเจ็ดวันติดต่อกัน
และให้ปิดประกาศไว้ที่ทำการนายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนของเรือ นั้นกับที่กองทะเบียนเรือ กรมเจ้าท่า

(2) กรณีที่รับโอนกรรมสิทธิ์เรือต่างประเทศมาจดทะเบียนเป็นเรือไทย ให้ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย
อย่างน้อยหนึ่งฉบับกับหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาเจ็ดวันติดต่อกัน และให้ปิดประกาศไว้ที่ทำการ
นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าขึ้นทะเบียนที่จะจดทะเบียน หรือ ได้จดทะเบียนเรือ นั้นเป็นเรือ ไทย กับที่กองทะเบียนเรือ กรมเจ้า
ท่า

มาตรา 28 นอกจากกรณีตามมาตรา 27 บุริมสิทธิทางทะเลระงับสิ้นไปเมื่อ

- (1) พันเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่บุริมสิทธิทางทะเลนั้น ได้เกิดขึ้น
- (2) ได้ขายเรือไปตามคำสั่งศาล ในกรณีเช่นนี้ให้เงินที่ได้จากการขายเรือนั้นตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งบุริมสิทธิทางทะเลแทน
- (3) ผู้รับจำนองเอาเรือจำนองหลุด
- (4) มีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุดให้รับเรือ นั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา 29 บทบัญญัติมาตรา 6 ไม่กระทบกระเทือนถึงการจำหน่ายเรือไทยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 30 การจ้างเรือไทยที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมายอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการจ้างตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

---

1. ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนจำนอง

(1) เรือขนาดไม่เกิน 100 ตันกรอส	ครั้งละ	500 บาท
(2) เรือขนาดเกิน 100 ตันกรอส แต่ไม่เกิน 200 ตันกรอส	ครั้งละ	1,000 บาท
(3) เรือขนาดเกิน 200 ตันกรอสขึ้นไป	ตันกรอสละ	10 บาท
แต่ครั้งหนึ่งไม่เกิน	ลำละ	20,000 บาท

2. ค่าธรรมเนียมการหายเหตุแก้ข้อความในสัญญาจำนอง

(1) ไม่เพิ่มทุนทรัพย์	ครั้งละ	20 บาท
(2) เพิ่มทุนทรัพย์ หนึ่งหมื่นบาทแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งหมื่นบาท		50 บาท
หนึ่งหมื่นบาทหลัง	หมื่นละ	20 บาท
เศษของหนึ่งหมื่นบาทให้นับเป็นหนึ่งหมื่นบาท แต่ฉบับหนึ่งไม่เกิน		500 บาท

3. ค่าธรรมเนียมการคัดสำเนาหลักฐาน

(1) หนึ่งร้อยคำแรกหรือต่ำกว่าหนึ่งร้อยคำ		10 บาท
(2) หนึ่งร้อยคำหลัง	ร้อยละ	1 บาท
เศษของหนึ่งร้อยคำให้นับเป็นหนึ่งร้อยคำ		

4. ค่าธรรมเนียมการออกใบแทนใบทะเบียนเรือไทย

ฉบับละ 100 บาท

5. ค่าธรรมเนียมอื่น

ครั้งละหรือฉบับละ 50 บาท

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการจำนองเรือเดินทะเลและบุริมสิทธิเหนือเรือเดินทะเลได้นำบทบัญญัติว่าด้วยจำนองและบุริมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ แต่โดยที่กิจการเรือเดินทะเลมีลักษณะเฉพาะที่จำเป็นต้องมีการเคลื่อนที่ไปมาในน่านน้ำของประเทศต่าง ๆ เกือบตลอดเวลา การนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับจึงไม่เหมาะสม จำเป็นต้องแยกการจำนองเรือเดินทะเลและบุริมสิทธิพิเศษเหนือเรือเดินทะเลออกจากกฎหมายว่าด้วยเรือไทยซึ่งยังคงบังคับตามบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยสมควรให้มีกฎหมายสำหรับใช้บังคับกับการจำนองเรือเดินทะเลโดยตรง และกำหนดบุริมสิทธิทางทะเลขึ้นไว้โดยเฉพาะสำหรับเรือเดินทะเลเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพาณิชย์นาวีของไทย และคุ้มครองบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับเรือเดินทะเลได้อย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้